

SAŽETAK

Uredništvo	Str.1
Kongres Marije Pomoćnice u Fatimi.	
Formativni put	Str.3
Misterij Imena: <i>Kako živiš, tako si poznat.</i>	
Nazaret. Božja obitelj	Str.5
4. Sveto ime Marijino.	
Skromno i najuzvišenije stvorenje	Str.7
<i>Na hodočašću s Marijom, učiteljicom integralne ekologije</i>	
5. Marija, nebeska zemlja (Kraljica neba).	
Obiteljski dohodaži	Str.9
- Filipini: <i>Sastanak salezijanske obitelji regije Istočna Azija-Oceanija.</i>	
- Pakistan: <i>Povlačenje grupa salezijanskih obiteljskih u Lahoreu.</i>	
- Međunarodni kongres Marije Pomoćnice 2024. u Fatimi (Portugal).	
- Salezijanska obitelj: "Snovi i zajedničke strategije za suočavanje s novim izazovima na Siciliji".	
Mjesečna molitvena namjera	Str.11
Mračni je sat.	

UREDNIŠTVO

KONGRES MARIJE POMOĆNICE U FATIMI

Dragi prijatelji ADMA-e,

od 29. kolovoza do 1. rujna 2024. godine Fatima će biti domaćin IX. Međunarodnog kongresa Marije Pomoćnice. Promovirana od strane našeg Udruženja i upućena svim skupinama salezijanske obitelji, ima za cilj obznaniti, produbiti i proširiti predanost "don Boscovoj Bogorodici".

S otvorenim pozivom svim skupinama Salezijanske obitelji, Međunarodni kongres Marije Pomoćnice slavi dva karizmatička vida salezijanskog duha: pobožnost Euharistiji i pobožnost prema Mariji Pomoćnici.

Prvi međunarodni kongres sazvaio je don Egidio Viganò, VII. don Boscov nasljednik, a održan je u Torinu 1988. godine, na stotu obljetnicu don Boscove smrti. Od tada je održano još sedam međunarodnih kongresa.

Na posljednjem od tih sastanaka, koji se održao u Buenos Airesu u Argentini 2019. godine, povodom 150. obljetnice osnutka ADMA-e, najavljeno je da će se 9. međunarodni kongres Marije Pomoćnice održati u Fatimi, marijanskom hodočasničkom mjestu par excellence.

Tema odabrana za IX. Međunarodni kongres Marije Pomoćnice, "**Dat ću ti učiteljicu**", podsjeća na don

Boscof “*san s devet godina*”, čija će se 200. obljetnica proslaviti 2024. godine. Polazeći od sna, cilj je učiniti Mariju poznatijom kao Majkom i Učiteljicom koja prati i vodi cijelu Salezijansku obitelj na putu prema Isusu i prema mladima koji su najpotrebniji.

Plan formacije, zamišljen kao priprema za Kongres, nastojat će produbiti “San s devet godina” i bit će podijeljen u pet tema i deset faza.

Prva tema prisutna u snu je, naravno, oratorijanska misija: ovdje će se analizirati odgojna karizma i preventivni sustav kao put do svetosti. (*vidi Adma online od rujna i listopada*).

Druga tema naglasit će otajstvo života kao poziva i poslanja, nečega što je u nama, ali veće od nas. Stoga će se razmišljati o temi vjere, razlučivanja poziva, duhovne borbe i kršćanskog života. (*vidi Adma online od studenog i prosinca*).

U trećoj temi poziv je razmišljati o iskustvu Boga kao prisutnosti i otajstva, iskustvu koje uključuje teme susreta i navještaja, obraćenja i vjere, kontemplacije i djelovanja, liturgije i apostolata.

Četvrta tema predstavlja stil salezijanske karizme, ljubaznost. Cilj će biti promicanje pedagogije ljubavi, potpuno nadahnute Božjom ljubavlju, a time i relacijskim stilom koji karakterizira poniznost i blagost, dobronamjernost i susretljivost.

Posljednja tema daje priliku za razmišljanje o ženskom i majčinskom licu Crkve u cijelom Božjem naumu.

Registracija za IX. Međunarodni kongres Marije Pomoćnice već je u tijeku. Registracija je individualna i može se izvršiti putem obrasca dostupnog na web stranici kongresa, gdje su dostupni i svi detalji i troškovi sudjelovanja: <https://mariaauxiliadora2024.pt>

Fatima, koju je Sveti Ivan Pavao II. Smatrao “oltarom svijeta”, točnije svetište Gospe Fatimske od krunice, duhovno je središte Portugala. Godine 1917., između svibnja i listopada, Gospa se tamo ukazala šest puta, očitujući se troje jednostavne i siromašne pastirske djece: Franciscu i njegovoj sestri Jacinti Marto te njihovoj rođakinji Lúcciji dos Santos. Svetište Gospe Fatimske od krunice odgovara Gospinoj molbi u ukazanju od 13. listopada 1917.: “Želim vam reći da ovdje sagradite kapelicu meni na čast, jer ja sam

Gospa od krunice.” Mala kapela ukazanja podignuta je 1919. godine na mjestu ukazanja 1917. godine u Cova da Iria i od tada se svetište razvijalo kao odgovor na znatan priljev hodočasnika.

Nastavljamo naš putu u zajedništvu s cijelom Salezijanskom obitelji. Želimo vam plodonosnu devetnicu i don Boscof blagdan i radujemo se vašem dolasku u Fatimu.

Renato Valera,
Predsjednik ADMA Valdocco.

Alejandro Guevara,
Duhovni animator ADMA Valdocco.

FORMATIVNI PUT

Misterij Imena: KAKO ŽIVIŠ, TAKO SI POZNAT

1. Ime u snu devetogodišnjaka

Ako pokušamo vidjeti temu "imena" u snu devetogodišnjaka, primjećujemo, prije svega, pojavu časnog čovjeka blistavog lica koje mali Ivan ne može gledati jer je zaslijepljen. Čovjek plemenito odjeven u bijelo zaustavlja nasilnu svađu između djece koja se smiju i bogohule i malog Ivana. Tajanstveni lik ga naziva imenom i nameće mu naredbu. "Pozvao me imenom" temeljna je biblijska referenca – kada Bog zove imenom uvijek povjerava poslanje (Abraham, Mojsije, Samuel, Marija, Petar, Savao...). Ukazuje na to da je inicijativa uvijek Božja, On prvi izgovara ime i čini ga stvarnim. "I reče Bog: "Neka bude svjetlost!" I bi svjetlost", Bog naziva Ivana Bosca imenom i ukazuje mu na preventivni sustav "ne udarcima, već blagošću i milosrđem moraš pridobiti ove svoje prijatelje". Nakon što je izgovorio njegovo ime i pokazao mu misiju, u tom trenutku, Ivan Bosco osjeća potrebu znati njegovo ime. Dva puta pita: "Tko si ti koji mi zapovijedaš ono što je nemoguće?" ... "Ali tko si ti, koji ovako govoriš?". Čovjeku je svojstveno znati, postavljati si pitanja počevši od stvarnosti, razumjeti... To vrijedi i za Ivana. Unatoč tome što je mali, ima brzu i budnu inteligenciju i želju da shvati tko je tajanstveni lik koji ga pita nešto naizgled nemoguće. Odgovor svjetlećeg lika odražava božansku pedagogiju: "Ja sam sin one koju je tvoja majka naučila pozdravljati tri puta na dan". Spoznaja Božjeg imena doći će za Ivana Bosca i u salezijansku duhovnost po Marijinom majčinskom posredovanju. Kao što je bio slučaj s utjelovljenjem Riječi, gdje je bilo potrebno njeno "evo me", tako je za spoznaju, stupanje u odnos, iskustvo Isusove moći potrebno proći kroz njegovu majku Mariju. I opet, to se znanje odvija u molitvi kroz vrlo blag podsjetnik na molitvu Anđeo Gospodnji tri puta na dan u seljačkom društvu. Misterij imena mora se tražiti od Majke, tako zaključuje lik koji nestaje sa scene: "Pitaj moju majku za moje ime". U don Boscovom životu toliko je istinita ova izjava: iskrena molitva pred Gospom od Milosti u Chieriju da shvati svoj poziv, naznaka mjesta mučeništva svetih Solutora, Avventorea i Oktavija kako bi se tamo izgradila bazilika Marije Pomoćnice kršćana, razumijevanje sna sa suzama u očima 16. svibnja 1887. pred oltarom Marije Pomoćnice u bazilici Presvetog Srca Isusova. Razumjeti ime, spoznati otajstvo koje ga temelji, znati da Isus nije jednokratno djelo koje se

događa jednom u životu, već je plod kontinuiranog procesa koji ima početak, traje cijeli život i raste do pune Kristove zrelosti, sve dok se ne formira u vama (Gal. 4, 19).

2. Ime u Bibliji

U Bibliji je nametanje imena karakteristična potvrda osobe (Adam svoju ženu naziva Issah jer je preuzeta od...). U cijelom semitskom svijetu ime je sama stvarnost stvari, poznavanje imena uključuje neku vrstu moći nad bićem čiju suštinu i energiju čovjek zna. Poznati tekst u kojem Bog objavljuje svoje ime sadržan je u 3. poglavlju knjige Izlaska. Bog se ne objavljuje imenicom, već glagolom (*hjh*, "biti, postati, i dalje postojati"). Tako je konfiguriran sveti i neizrecivi tetragram od četiri slova za Židove (YHWH). U stvarnosti, tekst Izlaska 3,14, više od definicije i objave božanskog imena, sadrži negaciju objave. "Ja sam koji jesam" možda je potvrda Božje nepoznate suštine, ali nije definicija Božje vječnosti ("Onaj koji je uvijek") ili njegove vjernosti ("Onaj koji je uvijek vjeran") ili čak njegove biti, kako je to htjela klasična kršćanska filozofija. Međutim, ovaj naziv "Ja jesam" nije prazan jer evocira točnu točku u kojoj se Bog objavljuje: priču o Izlasku u kojoj se On predstavlja kao osloboditelj i spasitelj. Riječima Martina Bubera, to bi se moglo prevesti kao "Prisutan sam, tamo gdje ću biti prisutan ... uvijek sam prisutan".

3. Priča o Mojsiju (Izl 3, 1-10; Dj 7, 30-31)

Što on radi? Prvo što Mojsije radi je čudo. Stojeći tamo u pustinji, dok stado njegovog tasta pase, on vidi gorući grm malo u daljini, i čini mu se da i dalje gori bez izgaranja. Mojsije, koji ima 80 godina, sposoban je diviti se nečemu, zainteresirati se za nešto novo: gorući grm koji gori, ali ne izgara.

Mogao je reći: "Vatra je; opasno je za stado ako se vatra proširi; Hajdemo, odvedimo ovce daleko." Ili je mogao reći: "Postoji nešto nadnaravno; najbolje je ne biti zarobljen. Idemo i neka se mlađi, oni koji imaju više entuzijazma, zainteresiraju za to: već sam imao svoja iskustva i to mi je dovoljno." Umjesto toga, "Mojsije je bio zadivljen", to jest, dopustio je da ga uhvati ta sposobnost, koja je primjerena djetetu, da bude zainteresiran za nešto novo, da misli da još uvijek postoji nešto novo. Dakle, Mojsije se začudi i umjesto da ne obraća pažnju na to i odlazi, "prišao je da vidi", tekst govori mnogo više od "vidi"; zapravo, ukazuje na *nous (katanoesai)*, um, dakle gledajući, razmatrajući, razmišljajući, pokušavajući razumjeti itd. Ovdje vidimo slobodu duha koju je Mojsije postigao pročišćenjem. Da je bio ogorčen i rezigniran čovjek, jednostavno bi zaključio: "Čudna stvar, ali to me se ne tiče." Ali ne: želi razumjeti, želi vidjeti što je to. Ovdje je čovjek živ, iako starac. "Hajde da pridem" reče Mojsije, "i promotrim ovaj čudni prizor: zašto grm ne sagorijeva." (Izl 3, 3). Grčki tekst ima: *ti oli?* "Zašto?" Mojsije je čovjek koji dopušta da se pitanja pojave u njemu; on više nije čovjek koji je već sve posložio i katalogizirao, koji je sve razumio; on je čovjek koji je još uvijek sposoban postavljati pitanja koja zahtijevaju pažljive odgovore. Može se pretpostaviti situacija ove vrste: u pustinji postoje različite visoravni, jedna na drugoj, i često je potrebno napraviti dugi krug za uspon na gornju visoravan; Mojsije je na donjoj visoravni sa svojim ovcama, vidi grm na višoj visoravni i kaže: "Idem gore, ići ću okolo, želim vidjeti što je to". Što znači ostaviti stado, možda čak i u opasnosti, otići gore na sunce, itd. U riječima "Želim se približiti da vidim ovaj veliki spektakl", dakle, vidimo Mojsijev duh; kao da je Mojsije govorio: "Ja sam siromah, promašaj,

ali Bog može činiti nove stvari, a ja želim biti zainteresiran za njih, želim razumjeti, želim znati zašto". Primijetite da se ovdje vraća veliko pitanje koje si je Mojsije postavljao 40 godina: "Ali zašto je Bog dopustio taj neuspjeh? Zašto, ako voli svoj narod, nije iskoristio mene da ih spasi? Zašto nije iskoristio priliku koju sam mu dao?" To "zašto", koje je Mojsije njegovao, proživljavao

i pročišćavao, ponovno se pojavljuje pred tom neočekivanom vizijom. To "znanje" u Mojsiju je nešto što tinja u njemu, to je strast koja nije zaspala, već ju je to pročišćavanje učinilo jednostavnijom, slobodnijom. Mojsije ne ide na planinu u potrazi za novim osobnim uspjehom; on ide tamo jer želi znati kako stvari stoje, želi se suočiti s istinom kakva jest.

Što on sluša? Izl3, 4-6. Tekst kaže: "Kad je Jahve vidio kako prilazi da razmotri, iz grma ga Bog zovne: "Mojsije! Mojsije!" Mojsije čuje svoje ime. Zamislite Mojsijev šok od straha i čuđenja kada čuje da je pozvan u pustinji, na mjestu gdje nema žive duše. Mojsije shvaća da postoji netko tko zna njegovo ime, netko kome je stalo do njega; Smatrao se izopćenikom, neuspjehom, napuštenim čovjekom: ipak netko uzvikuje njegovo ime usred pustinje. To je nasilno iskustvo, koje smo možda i sami imali kad smo se našli na mjestu gdje smo mislili da nas potpuno ignoriraju, i odjednom čujemo da nas netko zove imenom. Sada Mojsije čuje kako ga netko dva puta doziva imenom: "Mojsije, Mojsije". Mojsije također osjeća da je došao odlučujući trenutak za njegov život: to je trenutak kada mora biti istinski dostupan, ne čineći greške koje je činio prvog puta; stoga je ispunjen strahom: "Što će mi se dogoditi?" I ovdje Mojsije čuje nešto što možda nije očekivao. Onaj koji se tako željno bacio da vidi gorući grm, volio bi čuti kako mu se govori: "Hvala vam što ste došli, što niste dopustili da vas nadvlada gorčina"; Umjesto toga, sluša glas koji mu govori: "Ne prilazi ovamo! Izuj obuću s nogu! Jer mjesto na kojem stojiš sveto je tlo.". Mojsije je, sa svom svojom željom, pokušao učiniti isto: to jest, vidjeti fenomen gorućeg grma uokviren njegovim pogledom na Boga, povijest i Božju prisutnost u povijesti. A onda mu Bog kaže: "Mojsije, to nije način; najprije izuj sandale, jer ne dolaziš k meni da me uklopiš u svoje vlastite ideje; nisi ti taj koji me moraš integrirati u svoju osobnu sintezu, već sam ja taj koji tebe želim integrirati u svoj projekt." Mojsije, dakle, čuje: "Ne približavaj se, najprije izuj sandale s nogu, jer mjesto na kojem stojiš je sveto tlo". Zamislite Mojsijev šok kad je čuo ove riječi. Je li ovo sveta zemlja? Ova prokleta pustinja, mjesto šakala, pustoši, bespuća, gdje samo razbojnici vole dolaziti, gdje poštenu ljude ne žive? Ova pustinja u kojoj sam mislio da sam napuštena, jadna, propala: je li ovo sveta zemlja? Je li to Božja prisutnost? Je li ovo mjesto gdje se Bog objavljuje?

Što ovo znači? U ovom trenutku Mojsije shvaća što je božanska inicijativa: nije on taj koji traži Boga, i zato

mora ići na pročišćena i sveta mjesta kako bi ga pronašao; Bog je taj koji traži Mojsija i traži ga tamo gdje je. A mjesto gdje je Mojsije, kakvo god ono bilo, čak i ako je jadno, napušteno, bez resursa, prokleta mjesto, to je sveto tlo, tamo je Božja prisutnost, tu se očituje Božja slava. Možemo razmišljati o tome kako je Mojsije doživio svoju promjenu horizonta, svoje pravo obraćenje, svoj novi način spoznaje Boga. Do sada je Bog bio za Mojsija onaj za kojeg se mnogo toga moralo učiniti: bilo je potrebno napraviti revoluciju, žrtvovati svoj položaj privilegija, potrošiti se za svoju braću i sestre, samo da bi na kraju ostao obeshrabren i ponovno odbačen. Sada, napokon, Mojsije počinje shvaćati; Bog je drugačiji: do sada ga je poznavao kao onoga koji te neko vrijeme iskorištava pa te ostavi, gospodara zahtjevnijeg od drugih, ... više od faraona; Sada počinje shvaćati da je on Bog milosrđa i ljubavi, koji se brine za njega, posljednjeg među propalim i zaboravljenim od svog naroda. Tada Mojsije nastavlja slušati i čuje riječi: "Ja sam, nastavi, Bog tvoga oca; Bog Abrahamov, Bog Izakov, Bog Jakovljevi." (Izlazak 3,6). Mojsije je shvatio da nije razumio ništa o Bogu; U svakom slučaju, mislio je da je to novi, drugačiji Bog. Ali onda mu Bog kaže: "Ja sam Bog tvoga oca; da si me razumio, shvatio bi da sam isti Bog, Bog Abrahamov, Izakov, Jakovljevi; Isto sam se ponašao i s njima." Gospodin je bio Bog koji se brine za one koji su napušteni, za one koji se osjećaju beznadno i neuspješno. U r. 7-9 nastavlja: "Vidio sam jade svoga naroda u Egiptu", nastavi Jahve, "i čuo mu tužbu na tlačitelje njegove. Znale su mi muke njegove. Zato sam sišao da ga izbavim iz šaka egipatskih i odvedem ga iz te zemlje u dobru i prostranu zemlju - u zemlju kojom teče med i mlijeko. ... Vapaji sinova Izraelovih dopriješe

do mene. I sam vidjeh kako ih Egipćani tlače.". Koliko je dikcija pažljiva, sve u prvom licu: "Vidio sam, čuo sam, znam, sišao sam itd. ..." i tako implicitni prijekor Mojsiju: "Ti si, Mojsije, mislio da si vrlo učen čovjek i dobro upućen u poznavanje čovjeka; mislio si da razumiješ svoju braću, njihovu bijedu; mislio si da si ti preuzeo inicijativu da ih razumiješ, a onda me molio da i ja njih razumijem; Pa ipak, ja sam taj koji ih prvi razumije, ja sam taj koji razumije sve te stvari, ja sam taj koji vidi i čuje. Ti si, Mojsije, mislio da si prvi koji je otkrio ljepotu slobode, željan da u njoj uživa, i nisi uspio; Ali sve je to došlo od mene. Nikad nisi mislio da je to moj posao, nego si se ti umjesto mene bacio na njega, misleći da je posao tvoj, da sve ovisi o tebi. Sada shvaćaš da ja vidim, čujem ...; Zaista, ako u tebi ima suosjećanja za ljude, to dolazi od mene; Ako u tebi postoji ikakav osjećaj slobode, ja sam taj koji ti ga daje; Ako u tebi ima ikakve radoznalosti, to je moje".

4. Za konkretnost puta

U ritualu židovske pashalne večere (*aggadah*) neka djeca koja slušaju priču o pashalnoj noći ponašaju se drugačije. Jedan od njih je pospan; drugi kaže: "Ali što se mene tiče ovaj Egipat?" Treći pak postavlja pitanje: "Zašto slavimo ovaj blagdan i što nam ovaj blagdan znači?" To je stav Mojsija i Ivana Bosca, koji si postavljaju to temeljno pitanje: "Zašto?" "Kako se zoveš?". Dobar odgovajatelj ne samo da zna dati odgovore, već prije svega zna izazivati pitanja. Određeni obrazovni stavovi pomažu u ovom mukotrpnom zadatku: pobuđivati čuđenje (*thaumazein* na grčkom) i stvaranje sjećanja (*zakar* na hebrejskom).

NAZARET. BOŽJA OBITELJ

4. SVETO IME MARIJINO

2. rujna u Katoličkoj crkvi je liturgijski blagdan posvećen Presvetom Imenu Marijinom. To je blagdan koji je papa Inocent XI. proglasio i proširio cijeloj Crkvi 1683. godine. Podsjeća nas da *nam izgovaranje, zazivanje, pjevanje, slavljenje imena Marijina čini neizmjereno dobro*.

Zazivati Marijino ime **znači zazivati Očevo remek-**

djelo, uzvisiti prvinu Sinove žrtve, diviti se najljepšem hramu Duha.

Marija je ime koje podsjeća **na najtransparentniji odraz Božje slave**, nnajuzvišeniju točku stvaranja, na blaženu među svim ženama, Majku Isusovu koju nam je On dao kao našu Majku. Kao što kaže Zborna molitva mise posvećene svetom imenu Marijini, svaki kršćanin koji sinovskim srcem

izgovara Marijino ime neće propustiti “iskusiti snagu i slatkoću njezina imena”.

Marijino ime je ime koje **izgrađuje i čisti**: to je ime Presvetog, Preljepog, imena koje izgovaranjem nadahnjuje čednost i čistoću, blagost i ljepotu, čestitost i svetost, ime koje odgaja ne samo na šutnju i kontemplaciju, već i na prisnost i zajedništvo ljubavi. Izgovoriti Marijino ime znači ući u Božju sferu, baš kao što imenovanje katedrale po Gospodinu – kao što primjećuje J. Guittou – vodi uzdizanju Onoga koji je u njoj prisutan, Isusa Krista našeg Gospodina: “to je uloga koju Gospa igra u djelovanju Katoličke Crkve: biti atmosfera, tekućina, kreativna i skrivena energija”.

Marijino ime je također ime koje ujedinjuje: ako je već kao žena Marija orijentirana da obuzdava, prihvaća, okuplja, ujedinjuje, onda kao Majka Božja ujedinjuje nebo i zemlju, a kao Majka Crkve i svih ljudi časti se na različite načine u svim religijama. Ne možemo podcijeniti tu tipično majčinsku funkciju: postoji toliko podjela, u obiteljskim i društvenim vezama, među narodima i među religijama, da se ništa neće dogoditi bez one tajanstvene učinkovitosti koju je Bog dodijelio Mariji u vidu dijaloga, prihvaćanja, milosrđa.

Najslade ime

Upravo je u Isusovim ušima ime Marijino najslade odzvanjalo! I prije svega na Isusovim usnama Marija je od milja zvana “majkom”. Gledajući Isusovo nazaretsko iskustvo, uči se zazivati Marijino ime i djetinjim srcem zvati je “majkom”.

U vrijeme kada postoji pokušaj poricanja ili zamjene lika majke, moramo se snažno prisjetiti elementarne činjenice – divne tamo gdje postoji, tragične tamo gdje je nema – **dda bez majke u svakom djetetu postoji životni neuspjeh i deficit nade koji obilježava cijelo postojanje**, pozadinu neodlučnosti i očaja koji bolno prati svaki životni čin i svako doba života. S

druge strane, osjećaj majčinog zagrljaja i milovanja, gledanja i pozivanja imenom iskustvo je koje leži u korijenu vlastite osobnosti i jedinstvenosti i koje hrani svako povjerenje u sebe, u druge i u Boga. Biti u stanju zvati svoju majku, biti siguran u njezino slušanje i pažnju, u njezinu naklonost i njezinu “neanonimnu” brigu (Recalcanti) **temeljno je nasljeđe koje nam omogućuje da postojimo na istinski ljudski, osobni i neserijski način**. Ako je majčinsko iskustvo već povezano s nadom, marijanska pobožnost stoga je povezana s nadom na najvišem stupnju: kako kaže sveti Ljudevit Montfortski, Marija je bila Raj Božji, ona je u Raju s Bogom, iz Raja nas gleda i u Raju nas čeka.

Majčinski pečat nade toliko je odlučujući da je čak i Sin Božji, u svojoj čovječnosti, imao isto iskustvo kao i mi: da je Mariju nazivao “majkom” i da je u tom imenu pronašao **najsladu stvarnost na zemlji, onu koja najviše podsjeća na Božje očinstvo na nebu**. Zato je kršćanima, zbog njihova prisnog jedinstva s Kristom, lako i spontano osjetiti Mariju kao majku i od milja nazvati je majkom. Božje očinstvo i Marijino majčinstvo intimno pripadaju Božjem providonosnom naumu. Montfort to objašnjava na jednostavan i učinkovit način: “Kao što u prirodnom i fizičkom naraštaju postoje otac i majka, tako i u **nadnaravnom i duhovnom naraštaju postoji otac koji je Bog i majka koja je Marija**: sva prava i predodređena djeca Božja imaju Boga za svoga oca, a Mariju za svoju majku; a onaj koji nema Mariju za svoju majku nema Boga za oca” (*Rasprava o pravoj pobožnosti*, 30). To je nešto što je sveti Ciprijan već izrazio u odnosu između Božjeg očinstva i majčinstva Crkve: “Onaj koji nema Crkvu za svoju majku ne može imati Boga za svoga oca”.

Marija, sjajna zvijezda

Isusovo domaće iskustvo u Nazaretu bilo je toliko presudno za njegovo postojanje među nama da nam ga je htio svima dati i preporučiti. On zna da bez Marijina majčinstva naš duhovni život, sa svim svojim kušnjama, u konačnici ne može izdržati. Ako je sveti Bernard pjevao “pogledaj zvijezdu, zazovi Mariju”, to je zato što u Marijinu imenu nalazimo najbolju potporu nade, koja je svakako teološka krepost, a time i Božji dar, to je zato što pred unutarnjim preprekama, kajanjem zbog grijeha, nevoljama i strahovima svijeta, zbunjenošću srca, treba siguran oslonac kako ne bi zalutali.

U Marijino ime vraća se nada, obnavlja se povjerenje,

nadilazi obeshrabrenje i uvijek možemo početi iznova: "Slijedeći je", nastavlja sveti Bernard, "ne možete zalutati, moleći joj se ne možete očajavati. Ako te ona podržava, nećeš pasti, ako te ona štiti nećeš se prepustiti strahu, ako ti je naklonjena, postižeš cilj." Doista, kao što je Pavao VI. rekao, nema autentičnog kršćanina koji nije Marijanac. Jer, naravno, ne možemo ljubiti Isusa ako odbacujemo ili podcjenjujemo najljepši dar koji nam je Isus, nakon sebe, htio ostaviti za naše spasenje i našu radost.

Zovi je imenom!

Liturgija s pravom kaže da u Crkvi, zajedno s Isusovim imenom, "Marijino ime mora odjekivati i na usnama vjernika", jer "kršćanski narod gleda na nju kao na sjajnu zvijezdu, zaziva je kao svoju Majku, a u vremenima opasnosti obraća joj se kao sigurnom utočištu" (Pref. Presveto ime Marijino). Konkretno, važno je zvati *Mariju imenom*. prevladati otpor i oklijevanje, ponos i ljudsko poštovanje, kulturološke mode i teološke prigovore, te se ne bojati nazvati je "majkom", zazivati je u svakoj potrebi, tražiti Duha kroz nju, stavljati u njezino povjerenje sve da bude uslišano i ispunjeno, baš kao dijete koje nalazi

utočište u majčinom naručju.

I tada moramo *biti uvjereni da tražimo svaku milost u njezino ime*. Montfort, a iza njega mnoštvo svetaca poput don Bosca, uvjerava nas da je Marija na nebu zadržala i povećala svoja "majčinska prava" prema Isusu. I tako je svaka molitva koja prolazi kroz pouzdano zazivanje njenog Imena predodređena za siguran uspjeh. Montfort, pozivajući se na učenje svetog Bernarda, svetog Bernardina i svetog Bonaventure, objašnjava upravo to da, ne dovodeći u pitanje Božju transcendenciju i superiornost Sina, Marijina majčinska funkcija daje Gospi neusporedivu moć zagovora, o kojoj se mora razmišljati afektivnim, majčinsko-sinovskim rječnikom. Hrabro govoreći, on kaže: "Ako je sve na nebu i na zemlji i sam Bog podlozan Mariji, mora se razumjeti da je ovlast koju joj je Bog dao toliko velika da se čini da ona ima istu moć kao Bog, i da su molitve i molbe toliko učinkovite kod Boga, da uvijek vrijede kao zapovijedi kod Njegova Veličanstva, koje se nikada ne opire molitvi svoje ljubljene majke, i to zato što je uvijek ponizna i suobličena Njegovoj volji" (*Rasprava*, 27).

SKROMNO I NAJUZVIŠENIJE STVORENJE

Na hodočašću s Marijom, učiteljicom integralne ekologije

5. MARIJA, NEBESKA ZEMLJA (KRALJICA NEBA)

"Gledati svijet mudrim očima", kao što nas Papa poziva učeći od Marije, znači **prepoznati u elementima stvaranja otisak Božje ljubavi i poziv koji nam upućuje da na ljubav odgovorimo ljubavlju, vodeći računa o svemu što nam je povjereno**. Uz vodu, zemlja je neophodna za ljudski opstanak i život. Ali zemlja je pod našim nogama, tako da se lako može dogoditi da smo rastreseni, da zaboravimo njezinu važnost i vrijednost.

U brojnim manifestacijama klimatske krize kroz koju prolazimo, mudro srce zna prepoznati vapaj zemlje i vapaj siromašnih, koji su često takvi upravo zato što su lišeni slobodnog i dostojanstvenog pristupa zemlji i njezinim dobrima. Zemlja za naseljavanje i obrađivanje i potomci koji mogu produljiti život očeva u svojoj djeci i unucima nakon smrti, dva su lica obećanja na koje se Bog obvezuje sklapajući svoj savez s Abrahamom.

Sveto pismo je, dakle, svjesno važnosti zemlje,

njezine konkretnosti kao izvora egzistencije i mjesta za život, kao i njezina simboličkog značenja koje se odnosi na krhkost ljudskog bića i njegovu potrebu za očuvanjem dobrog odnosa sa svime stvorenim i s Bogom.

Ako prvi izvještaj o stvaranju opisuje rođenje svemira iz Božje utrobe (Post 1), drugi izvještaj o stvaranju predstavlja Boga kao lončara, koji oblikuje prvog čovjeka od zemlje, i kao poljoprivrednika koji sadi i obrađuje vrt u kojem ljudska bića mogu živjeti.

Žanr priče, naravno, nije povijesni, već simboličan. U mnogim drevnim kulturama stvaranje ljudskog bića imalo je veze sa zemljom, prepoznatom kao velika majka, od koje sva živa bića primaju život i hranu. Sveto pismo prima i preobražava ovaj mit, koji je zasigurno bio raširen u zemlji Kanaan. Autor Postanka, naime, ne predstavlja zemlju kao žensko božanstvo, već kao element stvarnosti koju je stvorio

Skromno i najuzvišenije stvorenje

Bog, a koju On, jedini Stvoritelj, koristi za oblikovanje ljudskog bića.

Biblija tako izražava našu ovisnost o ostatku stvaranja: iako su ljudska bića jedino stvorena na Božju sliku i priliku, ona su stvorena posljednja, nakon neba i zemlje, nakon biljaka i životinja (Post 1, 26-28). Cijelo stvorenje moglo je opstati i bez prisutnosti muškarca i žene, ali muškarac i žena ne bi mogli preživjeti bez drugih prirodnih elemenata, zahvaljujući kojima pronalaze dom, hranu i posao, kao čuvari vrta koji im sam Bog povjerava.

Štoviše, ljudski život na zemlji obilježen je potrebom da se uči iz iskustva i da razluči dobro od zla (usp. Post 18, 2-6). U areni povijesti, među ostalim stvorenjima s kojima je povezan, ljudsko biće sačinjeno od zemlje tako doživljava svoju krhkost, svoju nepotpunost, do te mjere da se susreće s otajstvom smrti, što ga tragično vraća u njegovo podrijetlo: utrobu zemlje (Mudr 9, 13-18).

U Prvoj poslanici Korinćanima sveti Pavao podsjeća na izvještaj o stvaranju Adama, prvog čovjeka, uzetog iz zemlje, kako bi potvrdio da je pravi Adam Krist, čovjek koji dolazi s neba (1 Kor 15, 45-49). Kao potomci prvoga Adama, i mi smo sačinjeni od zemlje, ali zahvaljujući daru Duha Uskrsloga, pravog Adama, postajemo dionici Isusova uskrsnuća, otkrivamo da smo predodređeni za Nebo.

Poput Krista, i mi ćemo smrt doživjeti kao prolaz, a ne kao konačni poraz: zemlja, gdje ćemo biti pokopani, poput Kristova groba, bit će nam utroba iz koje ćemo uskrsnuti da živimo zauvijek u Bogu.

Nastavljajući razmišljanje svetog Pavla, crkveni oci uspoređuju Mariju s djevičanskom zemljom, još neobrađenom, iz izvještaja Postanka, iz koje Duh Sveti oblikuje novo čovječanstvo njezina Sina Isusa (Lk 1, 35).

Marija je, štoviše, Nova Eva, koja svojim "da" otvara Bogu mogućnost ponovnog uspostavljanja zajedništva s ljudima, prekinutog odbacivanjem prve Eve. Marija je, u svom tijelu i srcu, nebeska zemlja: krhko i ponizno mjesto gdje Bog prebiva.

Marijin stav prihvaćanja, štoviše, ne završava u trenutku začeca njezina Sina. Marija neprestano obnavlja svoj 'fiat', kroz mnoštvo malih konkretnih djela koja Sinu Božjem, stvorenom čovjeku, nude

tlo na koje će postaviti noge. Marija, naime, nije samo zamoljena dati tijelo Kristu, nego ga pratiti, u vrijeme njegova skrovitog života, na dugom putu koji ga čeka da postane u potpunosti čovjekom. To je putovanje koje zahtijeva brigu, pažnju i odgojnu mudrost (Lk 2, 41-52).

U svom propovijedanju Isus često koristi slike preuzete iz poljoprivrednih poslova i života na selu (Mt 6, 25-34). Zasigurno je bio veliki promatrač te je kroz prisposode želio potaknuti svoje slušatelje da vlastitim pogledom gledaju na stvarnost koja je bila oko njega: pogledom mudraca, sposobnog prepoznati u svakodnevnom životu znakove Očeve prisutnosti i ljubavi.

Štoviše, vrlo je vjerojatno da je Isus, barem u djetinjstvu, pomagao Mariji da obrađuje vrt ili manju njivu. U to vrijeme su, zapravo, čak i obitelji obrtnika posjedovale malo zemlje, na kojoj su se uzgajale namirnice potrebne za svakodnevnu prehranu.

U takozvanim prisposobama o rastu često se pojavljuju tri lika: zemljoradnik; sjeme; zemlja (Mk 4, 1-32). **Sjeme** predstavlja **Božji dar**: njegovu Riječ, njegovu milost, njegovu prisutnost koja predviđa kraljevstvo nebesko na ovoj zemlji. Sjeme nosi u sebi snagu da proklija i donosi plodove. **Zemlja**, s druge strane, **predstavlja srce ljudskog bića**, stvoreno od Boga da primi njegov dar i bude vrlo plodno. Drugim riječima, donošenje ploda nije izbor koji možemo donijeti ili ne donijeti! Biti generativan je srž kršćanskog poziva (Iv 15, 16)! Konačno, u osobi **zemljoradnika** predstavljeni su oni koji **surađuju s Bogom u širenju njegove Riječi**, počevši od Isusa i nastavljajući s njegovim učenicima svih vremena. Zemljoradnik, međutim, važno je zapamtiti, nema kontrolu nad životom sjemena! Na zemljoradniku je da sije, s jedne strane, a s druge da se brine o zemlji, njegujući uvjete koji mu omogućuju da bude što je moguće ugodnija prema sjemenu.

Skromno i najuzvišenije stvorenje

Hodati u ekološkom obraćenju znači naučiti brinuti se o zemlji i sjemenu, kao što to čini dobar zemljoradnik, kako bi se svako stvorenje moglo poštovati i cijeniti kao Božji dar cijelom stvorenju. Zapravo, u stvaranju ne nedostaje ništa što nam može trebati da bismo

živjeli, sve dok znamo dijeliti dar, rasti u solidarnosti i sveopćem bratstvu. *Neka nam Marija, naša zajednička Majka, pomogne i prati nas iz dana u dan na ovom dugom putu.*

OBITELJSKI DOHAĐAJI

Filipini: Sastanak salezijanske obitelji regije Istočna Azija-Oceanija

Pokrajina “Marije Pomoćnice” na jugu Filipina (FIS) bila je domaćin dva važna regionalna događaja u kući za duhovne vježbe “Don Bosco” u Lawaanu: **sastanak delegata za pastoral mladih istočne Azije i Oceanije i sastanak salezijanske obitelji istočne Azije i Oceanije.** To su dva četverodnevna događaja koja okupljaju 65 delegata iz ne manje od 15 zemalja regije, kao i iz Rima, koji predstavljaju središnje urednice Kongregacije.

Ta dva sastanka obogaćena su nazočnošću don Miguela Angela Garcije-Morcuendea, glavnog savjetnika za pastoral mladih; don Joebeta Vive, SDB, suradnika Sektora za pastoral mladih; don Joana Lluís Playà, SDB, glavnog delegata Vrhovnog poglavara Salezijanske obitelji; don Alejandra Guevare, SDB, Svjetskog duhovnika Udruge Marije Pomoćnice (ADMA); brata Dominica Duc Nam Nguyena, SDB, svjetskog delegata za bivše učenike i

salezijance suradnike; s. Leslye Sandigo, kćeri Marije Pomoćnice, generalne savjetnice za Salezijansku obitelj; i s. Lucrecije Uribe, kćeri Marije Pomoćnice, svjetska izaslanica za salezijance suradnike FMA-a.

Sastanci koji su se održali u Lawaanu imali su za cilj jačanje suradnje i koordinacije različitih skupina Salezijanske obitelji na području pastora mladih, jačanje karizmatičkog duha rada s mladima i za mlade.

Pakistan: Povlačenje grupa salezijanskih obiteljskih u Lahoreu

Za male salezijanske prisutnosti kao što je ona u Pakistanu, čak i najnormalnije stvari, kao što je povlačenje skupina Salezijanske obitelji, mogu imati karakter iznimnosti. **U subotu, 11. studenog, po prvi put su se sve grupe Salezijanske obitelji u Lahoreu (bivši učenici, ADMA i Salezijanci suradnici) okupile na duhovnim vježbama.** Nakon meditacije o Pobudnici, sudionici su posvetili vrijeme osobnom razmatranju, uz klanjanje Presvetom Sakramentu. Potom je slavljena sveta misa te se molila krunica s djecom iz internata. V ečer je završila zajedničkom večerom tijekom koje je gospodin Asif Daniel, nacionalni predsjednik bivših učenika, podijelio neke uzbudljive vijesti: **Svjetska federacija bivših učenika podržat će projekt Jaranwala.** Ova inicijativa, koju su osmislili bivši stanovnici Lahorea, nastala je

kao gesta solidarnosti s kršćanskom zajednicom Jaranwale, grada koji se nalazi 100 kilometara od Lahorea. **Projekt uključuje podjelu školskog materijala, koja je već provedena, i omogućavanje 22 stipendije za tehničko obrazovanje, pokazujući tako predanost Salezijanske obitelji promicanju obrazovanja i solidarnosti u teškim okolnostima.**

Međunarodni kongres Marije Pomoćnice 2024. u Fatimi (Portugal)

U duhu solidarnosti i uzajamne pomoći koju želimo istaknuti, u Primariji ADMA u Torinu osnovan je **“Fond solidarnosti”** kako bi se pomoglo skupinama kojima je pomoć najpotrebnija za sudjelovanje.

Sve donacije mogu se poslati ili bankovnom doznakom ADMA

Tutte le donazioni possono essere inviate o tramite bonifico ADMA:

- IBAN IT16 V030 6909 6061 0000 0130 575
- ili slijedeći upute na sljedećoj poveznici
<https://www.admadonbosco.org>

Za sve zahtjeve za doprinose ili pojašnjenja, čelnici grupe mogu pisati na: adma@admadonbosco.org

Quanto ricevuto sarà ripartito fra le varie richieste. Non sono previsti contributi per singoli partecipanti.

“Il Signore ama chi dona con gioia”

Dar-te-ei a
UČITELJICU
IX Kongresa Marije Pomoćnice

Fatima 29. kolovoza - 1. rujna 2024. godine

Otvoreni upis!

www.mariaauxiliadora2024.pt

Salezijanska obitelj: *“Snovi i zajedničke strategije za suočavanje s novim izazovima na Siciliji”*

(ANS - Palermo) - Regionalna konferencija Salezijanske obitelji Sicilije održana je u subotu, 25. studenog (9:30-17:30) u **Palermu, u Salezijanskoj kući “Mladić Isus”, na temu: “Snovi i zajedničke strategije za suočavanje s novim izazovima na Siciliji”.**

Cilj konferencije je poboljšati zajednički put formiranja jer je za budućnost potrebna i salezijanska obitelj: “Koji su izazovi našeg vremena? – kaže don Giovanni D’Andrea, provincijal Salezijanaca Sicilije – S kojim strategijama i na koje načine možemo odgovoriti na te izazove i ne ostati puki promatrač u društvu koje se iznenada mijenja? Kako možemo stvoriti nove načine da odgovorimo na različite oblike siromaštva mladih? Ovo je naš san, djeco sanjara don Bosca. Subotnja prigoda bila je korisna svim članovima skupina Salezijanske obitelji Sicilije da razmisle o tome što naše vrijeme traži od nas, koje odgovore možemo dati, jer se kao Salezijanska

obitelj Sicilije ne možemo ostati podalje od potreba svih ljudi, a posebno kršćana.”

Govornici na konferenciji bili su:

- **Valerio Martorana**, menadžer i novinar, član Svjetskog predsjedništva bivših don Boscovih učenika i direktor časopisa “Bratski glasovi”, koji je govorio o “Novim izazovima salezijanske obitelji na Siciliji”;
- **Salvo e Linda Adamo**, iz udruge MetaCometa, na

Obiteljski događaji

temu “Udomiteljske obitelji – solidarne obitelji”;

- **Agostino Sella**, predsjednik Udruge Don Bosco 2000, na temu “Migracije i koridori solidarnosti”;
- **Dony Sapienza**, potpredsjednik socijalne zadruge “Centro Orizzonte Lavoro” na temu “Usluge i mogućnosti za budućnost mladih”.

Debatu je moderirao **Massimo Melodia**, salezijanac suradnik, koji je zajedno sa suprugom Giuseppinom koordinator Salezijanskog obiteljskog pokreta.

Sudionici konferencije bili su članovi Regionalnog vijeća Salezijanske obitelji Sicilije, Regionalna vijeća svake skupine, članovi gradskih vijeća, ravnatelji salezijanskih kuća Sicilije, tim Salezijanskog pokreta mladih te delegati i asistenti salezijanske obitelji. Bila je prisutna i provincijalka Kćeri Marije Pomoćnice (FMA) sa Sicilije, s. Angela Maria Maccioni.

Događaju je također prisustvovalo 180 članova različitih skupina salezijanske obitelji Sicilije koji su predstavljali bivše učenike don Bosca, bivše učenice Kćeri Marije Pomoćnice, salezijanci Don Bosca, Kćeri Marije Pomoćnice, Udruga Marije Pomoćnice (ADMA), Salezijanci suradnici (SSCC), Volonteri don Bosca (VDB), Volonteri don Bosca (CDB), Apostoli Svete obitelji (ASK), Salezijanci oblata Presvetog Srca (SOSC), učenici, Salezijanski obiteljski pokret, Salezijanski pokret mladih.

Koordinaciju konferencije čine don Franco Di Natale, vikar salezijanaca Sicilije; s. Assunta Di Rosa, FMA; Stefano Carpino, Carolina Fiorica, don Arnaldo Riggi i Massimo Melodia.

MJESEČNA MOLITVENA NAKANA

Želimo ujediniti molitve svih ADMA grupa širom svijeta na posebnu nakanu.

U ovom mjesecu molit ćemo **za mir u svijetu** riječima pape Franje.

Mračni je sat

Ovo je mračan sat, majko. I u ovom mračnom času uranjamo u tvoje svijetle oči i povjeravamo se tvom srcu...

Majko, ne možemo to učiniti sami, bez tvog Sina ne možemo ništa učiniti. Ali ti nas vraćaš Isusu, koji je naš mir...

Ti, koja otkrivaš Gospodinovu nježnost, učini nas svjedocima njegove utjehe. Majko, Ti, Kraljice mira, ulij u srca naša sklad Božji.

Amen.

MOLIMO SVE DA NAM POŠALJU ČLANAK, FOTOGRAFIJU SA FORMACIJSKOG SUSRETA, KOMENTAR 24. MARIJINE POMOĆNICE, ODRŽANE VOLONTERSKE AKTIVNOSTI. Članak (.doc format, max. 1200 znakova bez razmaka) i maksimalno 2 fotografije (digitalni format .jpg i širine minimalno 1000 px) s naslovom i/ili kratkim opisom potrebno je poslati na adma@admadonbosco.org. U predmetu e-maila “Obiteljski događaji” iu tekstu potrebno je navesti podatke o autoru (ime, prezime, mjesto snimanja, Adma pripadnost, grad, država). Slanjem automatski ovlašćujete Admu za obradu, objavu, čak i djelomičnu, te objavu članka i fotografija u bilo kojem obliku. Slike mogu biti objavljene na web stranici www.admadonbosco.org, i/ili drugim Adma web stranicama zajedno s opisom prema odluci urednika.